

Ortodoksista kuvaperinnettä nyky aikaan tuoden

Moskovalainen Irina Zatulovskaja (s. 1954) on kuvataiteilija kolmannessa polvessa ja ortodoksisen kuvaperinteen välittäjä, tulkitsija ja opettaja. Hän hyödyntää teoksissaan kierrätysmateriaalia, kuten vanhoja puuovia, rautaesineitä ja kangasta. Kuva rakentuu näihin usein vähäeleisesti ja pienimuotoisesti. Zatulovskajalla on ollut useita yksityisnäyttelyitä Venäjällä ja muissa maissa, myös Suomessa. Hänen töitään on muun muassa Tretjakovin gallerian ja Puškinille nimetyn taidemuseon kokoelmissa Moskovassa, sekä nykytaiteen museon Kiasman kokoelmissa Helsingissä.

Zatulovskajalla oli tänä keväänä Käänteinen

perspektiivi -näyttely Tretjakovin galleriassa Moskovassa. Tämän näyttelyn teoksissa erottuivat viitteellisesti hänen taiteelliset esikuvansa, kullekin ominaisella tavalla. Kuten Elina Kahla kirjoitti *Simeon ja Hanna* -verkkolehdessä 23. maaliskuuta 2016, käänteinen perspektiivi näyttelyn mottona merkitsee taiteilijalle sekä kulkevista näyttelyyn läpi viimeisestä ensimmäiseen esikuvaan eli nykytaiteilija Timur Novikovista keskiajan Andrei Rubljoviin että pyrkimystä yhdistää kaikki ajat. Zatulovskajan voi nähdä onnistuvan ”minimalistisin keinoin loihtimaan esiin hahmosta olennaisen”.

Pääsiäinen, 2004, öljy metallille.

Job lantakasalla, 2002, öljy puulle.

Itku, 2000, öljy puulle.

Pääsiäinen, 2004, öljy puulle.

Omakuva, 2000, öljy puulle.